

Att. Helle Kjær Nielsen
Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

26. september 2016

Vedr. høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 29. august 2016 vedr. høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v. (J.nr.: 2016-15-31-00219). Det Dyreetiske Råd har alene fokuseret på de i høringsbrevet omtalte ændringer og har i forlængelse heraf følgende bemærkninger til materialet.

Vedr. ophævelse af egenkontrol, ophævelse af krav om tværfaglig rådgivning og erstatning af dette med en mere målrettet dyrevelfærdsindsats.

Det Dyreetiske Råd kan som udgangspunkt tilslutte sig det overordnede formål – at der skal være en målrettet dyrevelfærdsindsats. For at opnå dette er der imidlertid behov for reelle tiltag vedr. dyrevelfærd, og Rådet har svært ved at se, hvordan den fjernede egenkontrol og audit, samt den fjernede henvisning til tværfaglig rådgivning, i det vedlagte materiale er blevet erstattet af en mere målrettet dyrevelfærdsindsats.

For det første er det afgørende, at problemer i relation til dyrevelfærd identificeres. Dette kan kræve jævnlige observationer i hverdagen, hvilket naturligvis kan udføres uden kravet om egenkontrol, men det fremgår ikke af materialet, hvordan den løbende overvågning af dyrevelfærd sikres. Selv om dyrene tilses dagligt, er det ikke sikkert, at de nødvendige velfærdsparametre observeres, fx pga. tidspres eller pga. tilvænning til at se på uhensigtsmæssige forhold. Dernæst kan opgaven med at vurdere dyrevelfærd, identificere indsatsområder og udarbejde handlingsplaner kræve kompetencer, der ligger ud over den typiske landmands- og dyrlægeuddannelse, fx i relation til dyrs adfærdsmæssige behov. Det Dyreetiske Råd er derfor stærkt betænkeligt ved, at den nævnte mulighed for at indgå aftale om tværfaglig sundhedsrådgivning bortfalder. Rådet mener, at dette fortsat bør fremhæves som en mulighed, gerne for alle besætninger, og at det bør være et krav for besætninger hvor der konstateres problemer, der kræver specialviden at håndtere.

Det Dyreetiske Råds bekymringer understøttes af, at der i materialet alene synes at være fokus på de sundhedsmæssige aspekter af dyrevelfærd. Dyrevelfærd er imidlertid ikke kun et spørgsmål om sundhed, og Rådet mener, at der også skal opmærksomhed på dyrenes adfærdsmæssige behov, hvis der skal være tale om rådgivning vedr. dyrevelfærd.

Rådet peger i forlængelse heraf på eksemplerne i Bilag 2, pkt. 2, til Bekendtgørelserne om sundhedsrådgivningsaftaler for svin og kvæg, samt i vejledningerne. Eksemplerne er primært rettet mod parametre, der afspejler produktion og sundhed, og som derfor må antages at blive observeret ved en generel gennemgang af sundhedsstatus. Eksemplerne bør i stedet have fokus på parametre, der rækker ud over almindelige sundhedsobservationer for at bidrage til, at velfærd ud over sundhed indfanges ved gennemgangen af besætningen.

I Bilag 2, pkt. 2, til Bekendtgørelserne om sundhedsrådgivningsaftaler for svin og kvæg, bør vurderingen af fejl og mangler af betydning for dyrevelfærd i besætningen derfor også specifikt nævne adfærd. Tilsvarende bør vejledningernes eksempler på velfærdsparametre, der skal bruges til at identificere indsatsområder for dyrevelfærd rettes mod tegn på adfærdsforstyrrelser.

Vedr. fjernelse af en øvre tidsgrænse for anvendelse af receptpligtige lægemidler til den besætningsansvarliges behandling af besætningsdiagnoser i kvægbesætninger.

Det Dyreetiske Råd bemærker, at der i materialet stilles krav om forskellige former for registrering og opfølgning på medicinanvendelsen i besætningerne. Rådet er imidlertid betænkeligt ved muligheden for at fjerne den øvre tidsgrænse, og hvilke konsekvenser dette kan have i forhold til opfølgningen. Rådet mener, at der ved anvendelse af receptpligtige lægemidler altid bør være krav om, at dyrlægen følger op med jævne mellemrum, så det sikres, at behandlingen forsat er korrekt og nødvendig. Rådet peger på, at et behandlingsbehov, der nærmer sig en permanent tilstand, kan være tegn på, at der er behov for andre tiltag.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder